

# Attitudes towards Importance of Foreign Language of Senior High School Students in Fourteen Southern Provinces <sup>1</sup>

*Sirima Purinthrapibal* <sup>2</sup>

*Audrey Castillo* <sup>3</sup>

## Abstract

This research article aimed to study the attitudes towards importance of foreign language of senior high school students from the fourteen southern provinces of Thailand. The samples were 549 senior high school students learning French in the second semester of 2010 academic year from 32 secondary schools in the fourteen southern provinces. Multistage sampling including purposive sampling and random sampling was employed in the first and second stages respectively. A questionnaire was used as a research instrument.

The research findings showed that all of the senior high school students studying French in the fourteen southern provinces thought that English and Chinese were the most important foreign languages in Thailand ( $\bar{X}$  = 4.90 and 4.40), while French and Japanese languages were very important ( $\bar{X}$  = 3.74 and 3.63). For other foreign languages, these students thought that they were moderately important: German ( $\bar{X}$  = 3.08), Korean ( $\bar{X}$  = 3.40), Spanish ( $\bar{X}$  = 2.84), Italian ( $\bar{X}$  = 2.82), Russian ( $\bar{X}$  = 2.77), Malay ( $\bar{X}$  = 2.61), Portuguese ( $\bar{X}$  = 2.60) and Arabic ( $\bar{X}$  = 2.59)

**Keywords:** Attitudes, Foreign Languages, French Language, High School, The South

---

<sup>1</sup> This article is a part of the research entitled "Status, Trend and Needs of French Language Learning in the Secondary Schools in Fourteen Southern Provinces"

<sup>2</sup> Assistant Professor Dr., French Section, Western Languages Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattanicanpus, sirima.p@psu.ac.th

<sup>3</sup> Lecturer, French Section, Western Languages Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani campus

## ทัศนคติต่อความสำคัญของภาษาต่างประเทศของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน 14 จังหวัดภาคใต้<sup>4</sup>

ศิริมา ปุรินทราภิบาล<sup>5</sup>

อุบลเดระย คาสติโล<sup>6</sup>

### บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อความสำคัญของภาษาต่างประเทศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนใน 14 จังหวัดภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนแผนการเรียนภาษาฝรั่งเศสในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 32 โรงเรียน ใน 14 จังหวัดภาคใต้ จำนวน 549 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างและคัดเลือกแบบเจาะจงในขั้นแรก และการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญโดยให้นักเรียนจับสลากในขั้นที่สอง เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน 14 จังหวัดภาคใต้คิดว่าภาษาอังกฤษและภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญมากที่สุดในประเทศไทย (ค่าเฉลี่ย = 4.90 และ 4.40 ตามลำดับ) ภาษาฝรั่งเศสและภาษาญี่ปุ่นมีความสำคัญระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.74 และ 3.63 ตามลำดับ) ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นมีความสำคัญในระดับปานกลาง ดังนี้ ภาษาเยอรมัน (ค่าเฉลี่ย = 3.08) ภาษาเกาหลี (ค่าเฉลี่ย = 3.40) ภาษาสเปน (ค่าเฉลี่ย = 2.84) ภาษาอิตาลี (ค่าเฉลี่ย = 2.82) ภาษารัสเซีย (ค่าเฉลี่ย = 2.77) ภาษามลายู (ค่าเฉลี่ย = 2.61) ภาษาโปรตุเกส (ค่าเฉลี่ย = 2.60) และภาษาอาหรับ (ค่าเฉลี่ย = 2.59)

**คำสำคัญ:** ทัศนคติ ภาษาต่างประเทศ ภาษาฝรั่งเศส โรงเรียนมัธยมศึกษาภาคใต้

<sup>4</sup> บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “สถานะ ความต้องการ และแนวโน้มการเรียนภาษาฝรั่งเศส ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน 14 จังหวัดภาคใต้”

<sup>5</sup> ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.แผนกวิชาภาษาฝรั่งเศส ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

<sup>6</sup> อาจารย์ผู้สอนแผนกวิชาภาษาฝรั่งเศส ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

## บทนำ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนและนักศึกษาในปัจจุบัน เพราะจะช่วยให้สามารถก้าวทันกับความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในกระแสของความเป็นโลกาภิวัตน์ (Globalization) ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการจึงได้ปรับปรุงนโยบายการศึกษาด้านภาษาของประเทศไทย และได้ขยายขอบเขตการจัดการเรียนการสอนภาษาภาษาต่างประเทศต่างๆ ให้กว้างขึ้น นอกเหนือจากภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ 2 ที่นักเรียนและนักศึกษาต้องเรียนแล้ว ยังได้มีการเปิดสอนภาษาต่างประเทศต่างๆ มากขึ้นทั้งที่เป็นภาษาตะวันตก เช่นภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาสเปน ภาษาโปรตุเกส ภาษารัสเซีย เป็นต้น และภาษาตะวันออก เช่นภาษาจีน ภาษาเกาหลี ภาษาญี่ปุ่น ภาษามลายู ภาษาอาหรับ เป็นต้น อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสามารถเลือกเรียนภาษาต่างประเทศอื่นๆ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษ เป็นวิชาเลือกหรือวิชาเสริมตามความสนใจได้อีกด้วย จะเห็นได้ว่าการเลือกเรียนภาษาต่างประเทศของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาต่างๆ นั้นมีการกระจายออกไปตามความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นไปตามกระแสความนิยมของสังคมอีกด้วย บางภาษามีผู้เรียนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่บางภาษามีผู้เลือกเรียนลดลงอย่างมาก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติที่มีต่อภาษาต่างประเทศของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียน 14 จังหวัดภาคใต้ ควบคู่ไปกับการศึกษาสภาพการณ์ แนวโน้ม และความต้องการในการเรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนเหล่านี้ ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมต่อไป

## วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนวิธีการวิจัยดังนี้

### กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนภาษาฝรั่งเศสภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 549 คน

ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage sampling) จากประชากรจำนวน 3,563 คน<sup>7</sup> ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 32 โรงเรียน ของ 14 จังหวัดภาคใต้ ซึ่งเป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 31 โรงเรียนและโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษาจำนวน 1 โรงเรียน โดยผู้วิจัยใช้การคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนแรก และการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Random sampling) โดยให้นักเรียนจับสลาก ในขั้นตอนที่สองตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 เลือกจังหวัดที่มีนักเรียนภาษาฝรั่งเศสทุกระดับชั้น (มัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6) มากกว่า 300 คน โดยใน 14 จังหวัดภาคใต้ มีจังหวัดซึ่งมีโรงเรียน เปิดสอนภาษาฝรั่งเศสจำนวน 11 จังหวัด พบว่าจังหวัดที่มีนักเรียนเรียนภาษา ฝรั่งเศสเกิน 300 คนมี 5 จังหวัด คือ จังหวัดภูเก็ต สงขลา พัทลุง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยมีโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาฝรั่งเศสรวมจำนวนทั้งสิ้น 21 โรงเรียนดังรายละเอียดต่อไปนี้ จังหวัดภูเก็ต 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียน ภูเก็ตวิทยาลัย โรงเรียนสตรีภูเก็ต โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ และโรงเรียนเมืองถลาง จังหวัดสงขลา 6 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนมหาวชิราวุธ โรงเรียนนวมาริเฉลิม โรงเรียนนวมินทราชูทิศทักษิณ โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา และโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย 2 จังหวัดพัทลุง 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนพัทลุง โรงเรียนสตรีพัทลุง และ โรงเรียนพัทลุงพิทยาคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสุราษฎร์ธานี โรงเรียนสุราษฎร์ธานี 2 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา โรงเรียนพุนพินพิทยาคม และ จังหวัดนครศรีธรรมราช 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเบญจมราชูทิศ โรงเรียน กัลยาณิศรีธรรมราชโรงเรียนสตรีทุ่งสง และโรงเรียนสตรีปากพนัง และมีจำนวน นักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสทุกระดับชั้นรวมทั้งสิ้น 2,744 คน

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการกำหนดเกณฑ์ 20% (ธีรภูมิ เอะกะกุล, 2543) ของกลุ่มประชากรที่ได้มาจากการคัดเลือกในขั้นที่ 1 จำนวน 2,744 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 549 คน ตามตารางที่ 1

<sup>7</sup> ข้อมูลของปีการศึกษา 2552 จากสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

### ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศส ใน 5 จังหวัด

| จังหวัด       | จำนวนนักเรียน |     |      |     |      |     |                    |     |
|---------------|---------------|-----|------|-----|------|-----|--------------------|-----|
|               | ม. 4          | 20% | ม. 5 | 20% | ม. 6 | 20% | รวม 3<br>ระดับชั้น | 20% |
| สงขลา         | 353           | 71  | 335  | 67  | 298  | 60  | 986                | 198 |
| ภูเก็ต        | 210           | 42  | 203  | 40  | 183  | 37  | 596                | 119 |
| พัทลุง        | 113           | 23  | 155  | 31  | 184  | 36  | 452                | 90  |
| สุราษฎร์ธานี  | 118           | 24  | 141  | 28  | 107  | 21  | 366                | 73  |
| นครศรีธรรมราช | 109           | 22  | 90   | 18  | 145  | 29  | 344                | 69  |
| รวมทั้งสิ้น   |               |     |      |     |      |     | 2744               | 549 |

ขั้นที่ 3 คัดเลือกจำนวน 20% ของนักเรียนแต่ละชั้นเรียน (มัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6) ของแต่ละโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาฝรั่งเศสที่ได้มาจากการคัดเลือกในขั้นที่ 2

ขั้นที่ 4 ทำการสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนที่คำนวณได้ โดยการให้นักเรียนแต่ละชั้นเรียนจับสลาก (Random sampling)

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อภาษาฝรั่งเศส และการเรียนภาษาฝรั่งเศสและตอนที่ 4 แนวโน้มความต้องการเรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนซึ่งในบทความนี้จะกล่าวถึงผลการวิจัยตอนที่ 1 และ 2 ของแบบสอบถามเท่านั้น

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียน เป็นคำถามแบบเลือกตอบ และตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศ เป็นคำถามแสดงระดับความมากน้อยตามแบบ 5 Likert Scale โดยตัวเลขแต่ละระดับมีความหมายดังนี้ 5 หมายถึงสำคัญมากที่สุด 4 หมายถึงสำคัญมาก 3 หมายถึงสำคัญปานกลาง 2 หมายถึงสำคัญน้อย และ 1 หมายถึงสำคัญน้อยที่สุด

### การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมาทั้งสิ้น 529 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.35 และได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ค่าร้อยละ (Percentage) และข้อมูลตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อภาษาต่างประเทศ ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์การประเมินระดับความคิดเห็นดังนี้ ระดับความคิดเห็น 4.50 - 5.00 หมายถึงมากที่สุด 3.50 - 4.49 หมายถึงมาก 2.50-3.49 หมายถึงปานกลาง 1.50- 2.49 หมายถึงน้อย และ 1.00 - 1.49 หมายถึงน้อยที่สุด

### ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

#### ตารางที่ 2 เพศของนักเรียน

| เพศ  | จำนวน (คน) | ร้อยละ |
|------|------------|--------|
| ชาย  | 130        | 24.57  |
| หญิง | 399        | 75.42  |
| รวม  | 529        | 100    |

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือช่วงชั้นที่ 3 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิงคิดเป็นร้อยละ 75.4 และนักเรียนชายเพียงร้อยละ 24.6

#### ตารางที่ 3 ความสำคัญของภาษาต่างประเทศต่างๆ ในประเทศไทย

| อันดับ | ภาษา         | ค่าเฉลี่ย |
|--------|--------------|-----------|
| 1.     | ภาษาอังกฤษ   | 4.90      |
| 2.     | ภาษาจีน      | 4.40      |
| 3.     | ภาษาฝรั่งเศส | 3.74      |
| 4.     | ภาษาญี่ปุ่น  | 3.63      |
| 5.     | ภาษาเกาหลี   | 3.40      |
| 6.     | ภาษาเยอรมัน  | 3.08      |

|     |              |      |
|-----|--------------|------|
| 7.  | ภาษาสเปน     | 2.84 |
| 8.  | ภาษาอิตาลี   | 2.82 |
| 9.  | ภาษารัสเซีย  | 2.77 |
| 10. | ภาษามลายู    | 2.61 |
| 11. | ภาษาโปรตุเกส | 2.60 |
| 12. | ภาษาอาหรับ   | 2.59 |

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน 14 จังหวัดภาคใต้ คิดว่าภาษาต่างประเทศมีความสำคัญในประเทศไทยตามลำดับดังนี้ ภาษาอังกฤษ และภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญมากที่สุดในประเทศไทย (ค่าเฉลี่ย =4.90 และ 4.40 ตามลำดับ) ภาษาฝรั่งเศส และภาษาญี่ปุ่นมีความสำคัญระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.74 และ 3.63 ตามลำดับ) ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นมีความสำคัญในระดับปานกลาง ดังนี้ ภาษาเยอรมัน (ค่าเฉลี่ย =3.08) ภาษาเกาหลี (ค่าเฉลี่ย =3.40) ภาษาสเปน (ค่าเฉลี่ย =2.84) ภาษาอิตาลี (ค่าเฉลี่ย =2.82) ภาษารัสเซีย (ค่าเฉลี่ย =2.77) ภาษามลายู (ค่าเฉลี่ย=2.61) ภาษาโปรตุเกส (ค่าเฉลี่ย =2.60) และภาษาอาหรับ (ค่าเฉลี่ย =2.59)

### อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เลือกเรียนแผนการเรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือช่วงชั้นที่ 3 เป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศินี ชัยศรี (2556) ที่พบว่านักเรียนภาษาฝรั่งเศสในจังหวัดภูเก็ตเป็นผู้หญิงมากกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 70.4 และ ร้อยละ 29.6 ตามลำดับ) ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวเป็นที่ประจักษ์ในทุกระดับทั้งระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา คือ ผู้เรียนภาษาต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นภาษาใดๆ เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชายทั้งนี้เพราะเชื่อกันว่าผู้หญิงมีความสนใจในการเรียนภาษาต่างประเทศมากกว่าผู้ชาย และผู้หญิงมีความสามารถในการเรียนรู้และการใช้ภาษาภาษาต่างประเทศ รวมทั้งสามารถรับรู้ความรู้ทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาได้ดีกว่า และสามารถเลือกวิธีการเรียนรู้ด้านต่างๆ ได้ดีกว่าและบ่อยกว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศเพศชาย (Cyr, 1998; Lemée & Regan, 2008)

เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่เรียนโปรแกรมศิลป์-ภาษาฝรั่งเศส นักเรียนเหล่านี้ก็ยิ่งเห็นว่าภาษาอังกฤษและภาษาจีนเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากที่สุดในประเทศไทย ไม่ใช่ภาษาฝรั่งเศสที่ตนเองเลือกเรียนแต่อย่างใด ทั้งนี้คงเป็นเพราะเป็นที่ยอมรับว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล และเป็นภาษากลางที่ใช้ในการสื่อสารมากที่สุดในทุกๆ ระดับและทุกวงการในโลกนี้ นอกจากนี้ในประเทศไทยนั้นภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อโอกาสในการทำงานและการหางานทำ ทั้งนี้เพราะประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีชาวต่างชาติมาลงทุนทางธุรกิจ อุตสาหกรรมและการค้าจำนวนมาก ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นภาษากลางที่ใช้เพื่อการสื่อสารที่ง่ายและสะดวกที่สุด อีกทั้งทางด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการโรงแรมซึ่งถือว่าเป็นแหล่งรายได้หลักที่สำคัญของประเทศไทยก็เป็นสาขาที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากที่สุด นอกจากนี้วงการทางธุรกิจ การค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวแล้ว นับตั้งแต่การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ตได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาอังกฤษได้กลายเป็นภาษาเพื่อการสารสนเทศที่สำคัญมากอีกด้านหนึ่ง เพราะคำศัพท์ต่างๆ ที่ใช้โดยส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่าจะมีความพยายามที่จะบัญญัติศัพท์ภาษาไทยขึ้นมากมายเพื่อใช้ในสาขาดังกล่าว แต่ก็ไม่ได้รับความนิยมในการใช้มากนัก ทั้งนี้เพราะคำศัพท์บางคำที่บัญญัติขึ้นยากแก่การเข้าใจและไม่สามารถสื่อความหมายได้สมบูรณ์ นอกจากนี้ในระบบการศึกษาไทยภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 ที่บังคับให้คนไทยต้องเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา เอกสารราชการต่างๆ มีการใช้ภาษาอังกฤษประกอบมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีข้อตกลงระหว่างประเทศสมาชิกของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ที่จะก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC: ASEAN Economics Community) ซึ่งได้เริ่มต้นขึ้นในปี 2558 ที่ผ่านมา และได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง ภาษาอังกฤษจึงถือว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากยิ่งขึ้นต่อคนไทย ด้วยเหตุนี้สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ก็ยังคงกำหนดนโยบายที่จะเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นหลักเพื่อให้ทุกคนพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารและทางวิชาการได้ต่อไป แต่ในขณะเดียวกันก็จะส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ ด้วยและโรงเรียนต่างๆ ก็ได้สนองนโยบายของรัฐบาลอย่างเต็มที่ โดยการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและจัดกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ

มากขึ้น เพื่อจูงใจให้นักเรียนยอมรับและตระหนักว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญในอนาคต ประเด็นดังกล่าวก็น่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษมากที่สุด

เช่นเดียวกับภาษาจีน นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากที่สุดในประเทศไทยรองจากภาษาอังกฤษ เป็นที่ทราบกันดีว่าปัจจุบันประเทศจีนได้กลายเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญมาก ภาษาจีนเป็นอีกภาษาหนึ่งที่มีคนใช้มากที่สุดในโลก อีกทั้งประเทศจีนเป็นประเทศคู่ค้าหลักที่สำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ด้วยเหตุนี้ภาษาจีนก็จะเข้ามามีบทบาทต่อประเทศไทยมากยิ่งขึ้นในอนาคต นักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน 14 จังหวัดภาคใต้จึงเห็นว่าภาษาจีนเป็นอีกภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญมากที่สุดในประเทศไทย และมีความสำคัญมากกว่าภาษาฝรั่งเศสที่ตัวเองเลือกเรียนด้วยซ้ำไป ซึ่งเห็นได้จากปัจจุบันจำนวนนักเรียนภาษาจีนในระดับมัธยมศึกษาเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับและมีมากกว่าจำนวนนักเรียนภาษาฝรั่งเศสอีกด้วยเช่นเดียวกับความคิดเห็นที่มีต่อภาษาญี่ปุ่น ที่พบว่านักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศส ใน 14 จังหวัดภาคใต้คิดว่าภาษาญี่ปุ่นมีความสำคัญต่อประเทศไทยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.63) ทั้งนี้ นักเรียนเหล่านี้ไม่ได้เลือกเรียนภาษาญี่ปุ่น ทั้งนี้เป็นเพราะปัจจุบันนอกจากจะมีนักลงทุนชาวญี่ปุ่นจำนวนมากได้เข้ามาลงทุนทางด้านอุตสาหกรรม ธุรกิจการค้าในประเทศไทยแล้ว ประเทศไทยยังเป็นประเทศเป้าหมายทางด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับความสนใจจากชาวญี่ปุ่นเป็นจำนวนมากอีกด้วยในแต่ละปี อีกทั้งประเทศญี่ปุ่นยังเข้ามามีบทบาทที่สำคัญต่อประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยเป็นหนึ่งใน 3 ประเทศคู่ค้าหลัก ดังนั้นในอนาคตภาษาญี่ปุ่นก็จะ เป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่งที่สำคัญ และมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นในประเทศไทย

สำหรับภาษาฝรั่งเศสนั้น นักเรียนที่เลือกเรียนแผนการเรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใน 14 จังหวัดภาคใต้คิดว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญระดับมากเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย = 3.74) ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาต่างประเทศที่ 2 ที่มีการเรียนการสอนในประเทศไทยมาเป็นเวลานาน แต่ปัจจุบันความสำคัญและค่านิยมของภาษาฝรั่งเศสในสายตาของคนไทยนั้นได้ลดลงอย่างเห็นได้ชัดเมื่อเปรียบเทียบกับอดีตที่ผ่านมา ถึงแม้ว่าจำนวนโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาฝรั่งเศส จำนวนนักเรียน และจำนวนครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสในระดับ

มัธยมศึกษา ยังคงมีจำนวนมากเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาต่างประเทศอื่นๆ นอกเหนือจากภาษาอังกฤษในประเทศไทยแล้วก็ตาม (จากสถิติของสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ ใน พ.ศ. 2556 มีจำนวนนักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับมัธยมศึกษาประมาณ 23,000 คน จากโรงเรียน 242 แห่ง เป็นโรงเรียนของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) 212 แห่ง โรงเรียนเอกชน 30 แห่ง และจำนวนครู 416 คน) อย่างไรก็ตามการที่นักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน 14 จังหวัดภาคใต้ให้ความสำคัญกับภาษาฝรั่งเศสที่ตัวเองกำลังเรียนอยู่น้อยลง ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะนักเรียนเหล่านั้นยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทและความสำคัญของภาษาฝรั่งเศสในเวทีโลกในปัจจุบัน อีกทั้งอาจจะเป็นเพราะนักเรียนเหล่านั้นมีโอกาสดูใช้ภาษาฝรั่งเศสในการติดต่อสื่อสารกับเจ้าของภาษาน้อยมาก จึงทำให้ไม่เห็นถึงประโยชน์ของการเรียนภาษาฝรั่งเศส ดังนั้นครูผู้สอนภาษาฝรั่งเศสและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสต้องร่วมกันหาทางแก้ปัญหาดังกล่าวนี้อย่างเร่งด่วน เพื่อสร้างความเข้าใจให้ผู้เรียนภาษาฝรั่งเศสได้เห็นความสำคัญและบทบาทของภาษาฝรั่งเศสในเวทีโลก เพื่อทำให้นักเรียนเหล่านั้นมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อภาษาฝรั่งเศสที่กำลังเรียน และได้เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสต่อไปในระดับอุดมศึกษา

สำหรับภาษาที่นักเรียนคิดว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญในระดับปานกลางนั้น เรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้ ภาษาเกาหลี (ค่าเฉลี่ย = 3.40) ภาษาเยอรมัน (ค่าเฉลี่ย 3.08) ภาษาสเปน (ค่าเฉลี่ย = 2.84) ภาษาอิตาลี (ค่าเฉลี่ย = 2.82) ภาษารัสเซีย (ค่าเฉลี่ย = 2.77) ภาษาโปรตุเกส (ค่าเฉลี่ย = 2.60) ภาษามลายู (ค่าเฉลี่ย = 2.61) และภาษาอาหรับ (ค่าเฉลี่ย = 2.59) จะเห็นได้ว่าภาษาต่างประเทศดังกล่าวนี้มีความสำคัญมากน้อยต่างกันในประเทศไทยในสายตาของนักเรียน สำหรับภาษาเกาหลีนั้น ถึงแม้ว่าปัจจุบันนักเรียนจะคิดว่ามีค่าสำคัญต่อประเทศไทยในระดับปานกลางก็ตาม คงเป็นเพราะนักเรียนเหล่านั้นยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับประเทศเกาหลีและภาษาเกาหลีมากนัก หรือไม่ค่อยได้มีโอกาสติดต่อกับชาวเกาหลี อีกทั้งเป็นเพราะนักเรียนเหล่านั้นไม่ชอบภาษาเกาหลีจึงคิดว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญปานกลาง อย่างไรก็ตาม ภาษาเกาหลีก็กำลังเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมจากนักเรียนไทยมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเป็นภาษาที่กำลังเข้ามามีบทบาทและมีความสำคัญในประเทศไทยมากขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านอุตสาหกรรม ธุรกิจการค้าและการลงทุน

การท่องเที่ยว ธุรกิจความบันเทิง ปัจจุบันจำนวนของนักลงทุน นักธุรกิจ และนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีในประเทศไทยมีมากขึ้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อประเทศเกาหลีได้เข้ามาเป็นหนึ่งใน 3 ประเทศคู่ค้าหลัก (จีน ญี่ปุ่น เกาหลี) ของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

เช่นเดียวกับภาษามลายู นักเรียนที่เรียนเหล่านี้คิดว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยในระดับปานกลางเท่านั้น เป็นที่น่าสังเกตว่านักเรียนมัธยมในภาคใต้ส่วนหนึ่งอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงชายแดนประเทศมาเลเซีย มีโอกาสได้ติดต่อหรือสัมผัสกับคนที่ใช้ภาษามลายูมาก และยังคงอยู่ในพื้นที่ภาคใต้ที่มีชาวไทยมุสลิมอาศัยอยู่มากที่สุด แต่นักเรียนเหล่านี้กลับเห็นว่าภาษามลายูมีความสำคัญต่อประเทศไทยในระดับปานกลางเท่านั้น ทั้งๆ ที่ภาษามลายูเป็นภาษาราชการและใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศเพื่อนบ้านที่เป็นสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน เช่น ประเทศมาเลเซีย ประเทศบรูไน ประเทศติมอร์ตะวันออก ประเทศสิงคโปร์ (ซึ่งมีภาษามลายูเป็น 1 ใน 4 ของภาษาราชการที่ใช้ในประเทศ) อีกทั้งในระดับการใช้ภาษาโดยทั่วไปนั้นถือว่าภาษามลายูคล้ายกับภาษาอินโดนีเซีย ผู้ใช้ภาษามลายูสามารถสื่อสารเข้าใจกันได้กับผู้ใช้ภาษาภาษาอินโดนีเซียซึ่งเป็นภาษาราชการของประเทศอินโดนีเซีย (แต่ใช้ชื่อแยกต่างหากด้วยเหตุผลทางการเมือง) เช่นเดียวกับกรณีของภาษาอาหรับซึ่งใช้ในคัมภีร์อัลกุรอาน ชาวมุสลิมจึงสนใจภาษานั้นมาก แต่การที่นักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสใน 14 จังหวัดภาคใต้คิดว่าภาษามลายูเป็นภาษาที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยในระดับปานกลางเท่านั้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้มาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาใน 5 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดสงขลา ภูเก็ต พัทลุง นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นจังหวัดที่มีประชากรที่นับถือศาสนาอิสลามอยู่น้อยกว่าจังหวัดในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) จึงเห็นว่าภาษามลายูไม่มีความสำคัญมากนัก อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเชื่อว่านักเรียนไทยจะเห็นความสำคัญของภาษามลายูมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อโรงเรียนต่างๆ ในภาคใต้ได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนภาษามลายูมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลที่จะเตรียมบุคลากรที่มีคุณภาพรองรับการไหลเวียนแรงงานในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ต่อไป

ส่วนภาษาเยอรมัน ภาษาสเปน ภาษาอิตาลี ภาษารัสเซีย และภาษาโปรตุเกสนั้นยังเป็นภาษาต่างประเทศที่นักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ใน 14 จังหวัดภาคใต้คิดว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยในระดับปานกลางเช่นกัน ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเพราะเป็นภาษาที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษา น้อยมาก และมีสอนในมหาวิทยาลัยเพียงบางแห่งเท่านั้น อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าในปัจจุบันภาษาต่างประเทศดังกล่าวอาจจะไม่มีความสำคัญมากนักทางด้านอุตสาหกรรม การค้าและการลงทุน แต่ทางด้านการท่องเที่ยวก็ยังถือว่าเป็นภาษาที่มีความสำคัญอยู่ไม่น้อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาเยอรมันและภาษารัสเซีย เพราะจำนวนนักท่องเที่ยวชาวเยอรมันและรัสเซียที่เข้ามาประเทศไทยในแต่ละปีเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากอย่างเห็นได้ชัด

กล่าวโดยสรุปถึงแม้ว่านักเรียนที่เรียนภาษาฝรั่งเศสในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน 14 จังหวัดภาคใต้คิดว่าภาษาอังกฤษ และภาษาจีนเป็นภาษาที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับประเทศไทยก็ตาม แต่ภาษาต่างประเทศอื่นๆ ต่างก็มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพราะภาษาต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาประเทศในระดับสากล ดังที่ ธิดา บุญธรรม (อ้างถึงใน ชินภัทร ภูมิรัตน์, 2556: 84) นายกสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ ได้กล่าวไว้ใน การสัมมนาวิชาการ “ประเทศไทยและนโยบายภาษาต่างประเทศ: ความสำคัญของภาษาฝรั่งเศสในเวทีโลก” ซึ่งจัดโดยสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2556 ว่า “...ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในทุกๆ วงการ เพราะนอกจากภาษาจะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารแล้วยังเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเชื่อมโยงข้ามวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นและกำลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน...” และ ชินภัทร ภูมิรัตน์ (2556: 84) เลขาธิการคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวว่า “ไม่ต้องสงสัยเลยว่าภาษายังมีบทบาทในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น ภาษาไม่ได้เป็นแค่เครื่องมือสื่อสารแต่ยังเข้าไปถึงในเรื่อง ของจิตใจของคนที่แตกต่างกันและภาษา ... ดังนั้นในวงการต่างๆ เช่นการค้า เศรษฐกิจ การเมือง การที่เราไม่เสียเปรียบในเรื่องของภาษาจะทำให้เรามีโอกาส ประสบความสำเร็จในการเจรจามากขึ้น นอกจากนี้ภาษาจะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การที่เราจำกัดตัวอยู่เฉพาะภาษาใดภาษาหนึ่ง หมายถึงการที่เราจำกัดอนาคตและศักยภาพของประเทศในภาพรวมด้วย ... ซึ่งเป็นความจำเป็น

อย่างยิ่งในยุคที่เรากำลังจะก้าวสู่เวทีนานาชาติ” ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้กำหนดนโยบายเตรียมความพร้อมให้คนไทยจำนวนมากได้มีโอกาสเรียน ภาษาต่างประเทศที่หลากหลายเพื่อเข้าสู่เวทีนานาชาติต่อไป และในขณะเดียวกันก็ยังคงเน้นการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไปด้วย

การเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) อย่างเป็นทางการในปี 2558 ที่ผ่านมามีความสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งสำหรับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศไทย ทั้งที่เป็นภาษาของประเทศเพื่อนบ้านเช่น ภาษาพม่า ภาษาเวียดนาม ภาษาลาว ภาษามลายู และภาษาอินโดนีเซีย และภาษาของประเทศคู่ค้าที่สำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เช่น ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี เพราะภาษาต่างๆ เหล่านี้จะต้องมีบทบาทและมีความสำคัญมากขึ้นสำหรับประเทศไทยอย่างเห็นได้ชัดในอนาคต นอกเหนือจากภาษาอังกฤษซึ่งกำหนดให้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารภายในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ทั้งนี้สำหรับภาษาตะวันตกอื่นๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษา สเปน ภาษาอิตาลี และภาษารัสเซีย นั้น ถึงแม้ว่าในขณะนี้นักเรียนส่วนใหญ่ มองว่าภาษาเหล่านี้บางภาษายังมีความสำคัญต่อประเทศไทยไม่มากนัก แต่ในอนาคตอันใกล้นี้ ภาษาต่างๆ เหล่านี้มีแนวโน้มที่จะเข้ามามีบทบาทและมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นต่อประเทศไทยและประเทศสมาชิกของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาฝรั่งเศสซึ่งเป็นภาษาหลักของสหภาพยุโรป เพราะปัจจุบันในด้านการค้า สหภาพยุโรปเป็นคู่ค้าที่สำคัญของอาเซียน และในด้านการลงทุน สหภาพยุโรปเข้ามาลงทุนในอาเซียนมากเป็นอันดับที่ 3 รองจาก ญี่ปุ่นและฮ่องกง นอกจากนี้อาเซียนและสหภาพยุโรปยังมีการดำเนินการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมืออื่นๆ อีกมากมายทั้งทางด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ภายใต้แผนปฏิบัติการร่วม BANDAR SERI BEGAWAN PLAN OF ACTION TO STRENGTHEN THE ASEAN-EU ENHANCED PARTNERSHIP (2013-2017) (กองยุทธศาสตร์และความร่วมมืออาเซียนกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2557) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าภาษาตะวันตก เช่น ภาษาฝรั่งเศสยังมีบทบาทต่อด้านต่างๆ ดังกล่าวเหล่านี้มากในเวทีโลก ดังที่ วีรชัย พลาศรัย (2556: 87) เอกอัครราชทูตไทยประจำกรุงเฮก ประเทศเนเธอร์แลนด์ ได้กล่าวยืนยันไว้ในการสัมมนา วิชาการ “ประเทศไทยและนโยบายภาษาต่างประเทศ: ความสำคัญของภาษา

ฝรั่งเศสในเวทีโลก” ซึ่งจัดโดยสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2556 ว่า “...บทบาทภาษาฝรั่งเศสในเวทีโลกยังมีอยู่ และเป็นปัจจัยที่เพิ่มศักยภาพของบุคคลที่ทำงานในเวทีโลก... บทบาทภาษาฝรั่งเศสในเวทีโลกแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับแต่ละเวที เพราะมีหลายปัจจัย... และบทบาทภาษาฝรั่งเศสมีสูงมากในหลายสาขา...” และ ชินภัทร ภูมิรัตน (2556: 85) เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวไว้ในการประชุมวิชาการเดียวกันว่า “...ทางด้านรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ ได้วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ผ่านมาพบว่าความสำคัญของภาษาฝรั่งเศสมีแต่จะเพิ่มมากขึ้น ซึ่งนักเรียนและนักศึกษาไม่ทราบข้อมูลตรงนี้ จึงอาจทำให้สนใจในภาษาอื่นๆ แทน เพราะว่าภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาราชการจากประเทศต่างๆ ทั่วโลก จำนวน 29 ประเทศ เป็นภาษาที่มีคนพูดเป็นอันดับ 3 แสดงให้เห็นว่ามีแนวโน้มที่คนจะพูดภาษาฝรั่งเศสมากขึ้น นอกจากนี้ประเทศฝรั่งเศสเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจอันดับ 4 ของโลก ... นอกจากนี้ทางด้านอาชีพมีองค์ความรู้มากมาย ที่เราจะเรียนรู้จากประเทศฝรั่งเศสหรือประเทศที่ใช้ภาษาฝรั่งเศส ทั้งด้านอาหาร แฟชั่น ศิลปกรรม และภาพยนตร์...” ดังนั้นครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในประเทศไทยก็ควรจะช่วยกันประชาสัมพันธ์ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นถึงความสำคัญของภาษาฝรั่งเศสในเวทีโลกให้มากขึ้น

### ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการเรียนภาษาต่างประเทศที่ 2 เป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับนักเรียนและนักศึกษาไทยเป็นอย่างมาก ซึ่งถือได้ว่าสอดคล้องกับนโยบายภาษาแห่งชาติ ที่ได้กำหนดขึ้นจากการตระหนักถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นพหุวัฒนธรรม และพหุภาษาของสังคมไทย นโยบายดังกล่าวไม่ได้ให้ความสำคัญกับ “ภาษาไทยมาตรฐาน” เพียงอย่างเดียว หากแต่เปิดพื้นที่ให้กับภาษาอื่นเพื่อประโยชน์ด้านสังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจด้วย โดยให้ความสำคัญกับการสนับสนุนการศึกษาอย่างน้อย 4 ภาษา คือ (1) ภาษาท้องถิ่นของแต่ละกลุ่มภายในชาติ ซึ่งเรียกว่าเป็น “ภาษาแม่” (2) ภาษาประจำชาติ อันได้แก่ ภาษาไทยมาตรฐาน (3) ภาษาอังกฤษ และ (4) ภาษาเพื่อนบ้านหรือภาษาอื่นที่ช่วยส่งเสริมและเป็นประโยชน์ต่อการทำงานอาชีพและเศรษฐกิจ ทั้งนี้การยอมรับความหลากหลายทางภาษาภายในชาติจะมีส่วน

ช่วยให้เกิดการเห็นคุณค่าของความรู้ วิธีคิด และวิถีชีวิตในกลุ่มคนต่างๆ ซึ่งสะท้อนผ่านภาษาที่คนกลุ่มนั้นๆ ใช้ อันจะช่วยนำไปสู่การให้เกียรติ การยอมรับในศักดิ์ศรี สิทธิมนุษยชน เสรีภาพ และความเสมอภาคเท่าเทียมระหว่างภายในชาติ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของความมั่นคงของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของความมั่นคงของมนุษย์ (พลพิบูล เพ็ญแจ่ม, 2555) ด้วยเหตุนี้สถาบันการศึกษาในทุกๆ ระดับผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศต่างๆ ในประเทศไทยจะต้องช่วยกันส่งเสริมสนับสนุนและกระตุ้นให้นักเรียนและนักศึกษาได้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศต่างๆ ในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นภาษาใดก็ตามที่นักเรียนและนักศึกษาสนใจ เพราะความรู้ทางภาษาต่างประเทศนอกจากจะเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการประกอบอาชีพ และการเรียนต่อในสาขาอื่นๆ ในระดับสูงขึ้นแล้ว ยังทำให้นักเรียนและนักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรม ได้มีประสบการณ์ที่แตกต่างจากสังคมของตนเอง และได้เปิดโลกทัศน์ของตัวเองให้กว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคที่เทคโนโลยีสารสนเทศมีความก้าวหน้าอย่างที่สุด ดังที่ Van Minh (2013 : 5) ได้กล่าวไว้ว่า “การรู้ภาษาหลายๆ ภาษาถือเป็นสื่อสำคัญของการศึกษาอบรมในโลกปัจจุบัน ยิ่งโลกเปลี่ยนไปเร็วเท่าไร ความรู้ทางวัฒนธรรมและภาษาก็ยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้นเท่านั้น”

### เอกสารอ้างอิง

- กองยุทธศาสตร์และความร่วมมืออาเซียนกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2557). *ความสัมพันธ์อาเซียน- EU*. สืบค้นจาก <http://www.mfa.go.th/asean/contents/files/partnership-20140102-112945-111948.pdf>
- เกศินี ชัยศรี. (2556). รายงานการวิจัยเรื่องสภาพการณ์การเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสในปัจจุบันและปัญหาในการเรียนการสอนภาษาฝรั่งเศสของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดภูเก็ต. *วารสารสงขลา นครินทร์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 19(2), 99-127.
- ชินภัทร ภูมิรัตน. (2556). นโยบายการสอนภาษาตะวันตกและบทบาทของภาษาฝรั่งเศสในระบบการศึกษาไทย. *วารสารสมาคมครูภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์*, 36(2), 84-87.
- ธัญทิพ บุญเยี่ยม และ ทิวาพร ทาวะรมย์. (2556). รายงานการวิจัย *ทัศนคติต่อความสำคัญของภาษาในอาเซียน*. ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

- ธีรวิทย์ เอกกุล. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และ สังคมศาสตร์*.  
อุบลราชธานี: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ อุบลราชธานี.
- ปรารถนา กาลเนากุล. (2546). *รายงานการวิจัยข้อมูลพื้นฐานการเรียนรู้  
การสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศของภาคใต้*.  
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ปองรัตน์ ศรีสืบ และ ปัญชลี วาสนสมสิทธิ์. (2553). การศึกษาความ  
ต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สามของนักเรียน  
ระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส.  
*Princess of Naradhiwas University Journal*, 2(3), 84-98.
- พลพิบูล เพ็ญแจ่ม. (2555, 30 ตุลาคม). นโยบายภาษาแห่งชาติงานยากที่  
ต้องใช้เวลา. *หนังสือพิมพ์เดลินิวส์*. ค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2553  
สืบค้นจาก <http://m.dailynews.co.th/News.do?contentId=65839#>
- วรรณิ วัฒนศิริสุข. (2550). *รายงานการวิจัยการสำรวจแรงจูงใจ ความสนใจ  
และปัญหาในการเรียนภาษาเยอรมันของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา  
ตอนปลายในประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิไล ศิลปอาษา. (2556). La place du français dans la communauté  
de l'ASEAN : la cas de la Thaïlande. *วารสารสมาคมครู  
ภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์*, 36(2), 56-67.
- วีรชัย พลาศรัย. (2556). นโยบายการสอนภาษาตะวันตกและบทบาทของ  
ภาษาฝรั่งเศสในระบบการศึกษาไทย. *วารสารสมาคมครูภาษา  
ฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์*, 36(2), 87-91.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา  
ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลาง  
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร:  
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- Association thaïlandaise des professeurs de français (ATPF).  
(2005). Place et avenir de l'enseignement du français  
dans le cadre de la réforme éducative. *Actes du  
colloque annuel de l'ATPF*, organisé le 14 octobre, à  
Bangkok en Thaïlande.

- Castellotti, V. & Moore, D. (2002). *Représentations sociales des langues et enseignements. Guide pour l'élaboration des politiques linguistiques éducatives en Europe.- De la diversité linguistique à l'éducation plurilingue*. Strasbourg: Conseil de l'Europe.
- Csizér, K. & Dörnyei, Z. (2005). Language learners' motivational profiles and their motivated learning behavior. *Language Learning*, 55, 613–659.
- Cyr, P. (1998). *Les Stratégies d'apprentissage*. Paris: Clé International.
- Kissau, S. (2006). Gender differences in second language motivation: an investigation of micro- and macro-level influences. *Canadian Journal of Applied Linguistics*, 9(1), 73–96.
- Lemée, I. & Regan, V. (2008). Le rôle du sexe du locuteur dans l'acquisition de la compétence sociolinguistique par des apprenants hibernophones de français L2. *Synergies Royaume-Uni et Irlande*, 1, 9–20.
- Pagel, D. (2011). Le français, langue de la modernité et de la communication internationale et interaméricaine. *Synergies Brésil*, 7, 143–152.
- Purinthapibal, S. (2013). Les motifs de l'apprentissage du français chez les élèves des écoles secondaires des 14 provinces du sud de la Thaïlande, in N. C. Mirakamal, (Eds.). *Etudes francophones: Enjeux et perspectives*. (pp. 224–244). Chennai : Samhita Publications.
- Ramage, K. (1990). Motivational factors and persistence in foreign language study. *Language Learning*, 40(2), 189–219.
- Van Minh, T. (2013). *Les Filières bilingues en Asie du Sud-Est et la formation des ressources humaines francophones de haute qualité*. Retrieved from <http://www.bulletin.auf.org/index.php?id=1692>